

fra 2 Kr. 72 Øre pr. kg til 2 Kr. 59 Øre pr. kg (2 Kr. 88 Øre pr. kg ÷ 10 pCt.) eller ca. 5 pCt. Saafremt man imidlertid kun vilde garantere 2 Kr. 72 Øre pr. kg ÷ 10 pCt. eller 2 Kr. 45 Øre pr. kg, vilde en Producent, der før 5. Maj 1945 praktisk taget kun producerede Svin over 80½ kg, og som i det kommende Høstaar praktisk taget kun kommer til at producere Svin under nævnte Vægtgrænse, bliver udsat for en Indtægtsnedgang paa fra 2 Kr. 88 Øre pr. kg til 2 Kr. 45 Øre pr. kg eller en 14—15 pCt.

Loven udelukker ikke, at Priskontrolraadet om ønsket kan gennemføre en Nedsættelse af *den hjemlige Forbrugerpris*, men den hermed forbundne Udgift maa i saa Fald bæres af Staten. Dennes Tilskud til Ordningen er under Forudsætning af uforandret Forbrugerpris og en gennemsnitlig Eksportpris af 2 Kr. 50 Øre pr. kg anslaaet til 19—20 Mill. Kr. for Lovens Gyldighedsperiode.

Ved Sagens første Behandling i *Folketinget* pegede *Bording* (S.) paa, at den foreslaaede Flæskeordning — i Modsætning til Smørordningen — betegnede noget nyt. Principperne var imidlertid ens for de to Ordninger. *Juvul* (V.) gjorde opmærksom paa, at Gennemførelsen af Smør- og Flæskeordningen betød, at Landmændene fik en Lønnedsættelse i en Tid, da Lønningerne blev sat op paa andre Omraader. Det var derfor nu paa Tide, at Landbrugets Omkostningsniveau blev sænket, hvis der skulde være Mening i Talen om Ligestilling mellem Erhvervene. Taleren vilde dog stemme for Lovforslaget, der vedtoges med 97 Stemmer mod 2 (Retsforbundet).

I *Landstinget* anbefalede *Kr. Johansen* (S.) Lovforslaget. *Bjerg* (V.) gjorde gældende, at man efter Nedsættelsen af Smør- og Flæskeprisen vistnok havde naaet den Grænse, hvortil man kunde gaa, hvis Landbruget skulde være ligestillet med de øvrige Erhverv. At Landbrugerne var gaaet med til det foreslaaede viste, at de havde Vilje til at dømme op mod Inflationstendenserne. *Krarup* (K. F.) mente, at enhver Landmand kunde være tilfreds med den foreslaaede Prisanættelse for Flæsk, der nu laa fast et Aar frem i Tiden; thi Udsigterne for Landbrugets Produktionsvilkaar tegnede sig efter hans Opfattelse ikke særlig lyst. *Oluf Johansen* (R. V.) fandt den foreslaaede Ordning tilfredsstillende som en nødvendig Overgangsforanstaltning. *Landbruksministeren* understregede stærkt, at Ordningen var af rent midlertidig Karakter. Under normale Forhold kunde man ikke være tjent med den fra nogen Side, og Ministeren troede ikke, »der vil være nogen her i Landet, i alt Fald ikke nogen ansvarlig, som ret længe endnu vil kunne vægre sig ved virkelig at fastlægge en Erhvervspolitik, som kan holde ud i Fremtiden«. Lovforslaget vedtoges i Landstinget enstemmigt.